

[Miljøministeren]

som hovedregel ikke bør tillades opført enkelt beliggende enfamiliehuse.

Til *justitsministeren* (24/8 78) af:

Hagen Hagensen (KF):

»Kan ministeren oplyse årsagen til, at antallet af domfældte, der venter på afsoning af frihedsstraffe, er stigende, samtidig med at belægningen af afsoningsanstalter stort set er faldende?«

(Spm. nr. 1164).

Begrundelse.

Der synes ikke at være et rimeligt forhold i, at flere venter på afsoning af frihedsstraffe, når der øjensynlig er plads til dem i de eksisterende anstalter. Det kan være meget belastende for en domfældt at få udskudt afsoning i længere tid. Det hænger jo over hovedet på ham og griber ind i hans dispositioner. Jeg ved godt, at mange ønsker udsættelse, men det er ikke sikkert, det er gavnligt for dem. Dertil kommer, at der bør være rimelig tidsmæssig sammenhæng mellem en idømt straf og dens afsoning.

Besvarelse (7/9 78):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det er korrekt, at antallet af indsatte gennem nogle år har været faldende. Fra slutningen af 1977 indtrådte dog en vis stigning.

Det gennemsnitlige daglige belæg var i 1976 2.964, i 1977 2.751 og i den forløbne del af 1978 2.930.

Aktuelt råder kriminalforsorgen over en cellekapacitet på ca. 3.300. Antallet af indsatte er knap 2.900.

Antallet af dømte straffelovsovertrædere, der på fri fod afventer afsoning af en frihedsstraf, er aktuelt ca. 1.000. Foregående år på samme tid har tallet været omkring 700.

Da det drejer sig om personer på fri fod, vil de fleste blive indkaldt til afsoning i åbne anstalter. Et rundspørge til de åbne anstalter har vist, at de alle sammen indkalder umiddelbart efter at have modtaget anmeldelserne. Men en betydelig del af de indkaldte skal have flere indkaldelser, inden de møder. Indkaldelserne sker normalt med 8 ugers varsel. For at udnytte en betydelig ledig kapacitet på specielt et af de åbne fængsler har man

nu ændret praksis, således at indkaldelse sker med 4 ugers varsel.

Der er således ikke tale om, at domfældte straffelovskriminelle på fri fod på grund af pladsforholdene får udskudt afsoningen.

Til *undervisningsministeren* (24/8 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvilke forholdsregler kan ministeren træffe for at hindre gentagelse af situationen som beskrevet nedenfor for Tranebjerg skole på Samsø?«

(Spm. nr. 1165).

Begrundelse.

Tranebjerg skole på Samsø var i den katastrofale situation, at 1 timelærerembede samt 1 stilling som årsvikar ikke var besat ved skolens start den 2. august 1978, idet der ingen ansøgere havde meldt sig efter de foreskrevne opslag.

Vi henvendte os til Danmarks Lærerforening i København, arbejdsformidlingskontoret i Århus m. fl.

Alle steder ville man i første omgang gøre alt for at hjælpe med at få stillingerne besat.

Det viste sig dog, at det var umuligt, da arbejdsløse lærere ikke skal tage embede så langt borte som Samsø, hvis de ikke selv vil. Vi var derfor nødt til at slå to 2. klasser sammen, ventede 1 uge mere og fik så 1 HFER samt en universitetsstuderende til at bestride de to embeder.

Ovenstående er en beskrivelse fra et brev fra formanden ved skolenævnet for Tranebjerg skole, fru Lizzie Heegaard Hansen.

Der må naturligvis være et hensyn at tage til de arbejdsløse lærere, og der var jo ikke tale om faste stillinger ved Tranebjerg skole; der er imidlertid også et hensyn at tage til de børn, der går i Tranebjerg skole. De kan ikke være tjent med at skulle undervises af ukvalificerede vikarer, når der er uddannede lærere.

Besvarelse (1/9 78):

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Spørgsmålet om arbejdsløse læreres vægring ved at tage arbejde uden for bopælsområdet må efter min opfattelse løses efter lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsfor-